

[Karl Olsen.]

det samlede nævn. Det er for os meget afgørende, at det ikke er nævnets enkelte medlemmer, der har disse beføjelser, men nævnet som en helhed. Jeg ved godt, at det står i bemærkningerne til lovforslaget, men jeg har lagt vægt på, at udvalget i sin helhed enedes om at understrege, at således var det. Vi har ønsket at undgå, at der kunne opstå kompetencestridigheder mellem nævnet på den ene side og skolens ledere og skolens lærerkreds på den anden side, og derfor tror vi, at det er vigtigt, at det understreges meget stærkt, at disse beføjelser beror hos det samlede nævn.

Mit parti havde ønsket at bevare den nugældende lovs bestemmelser om amtsprovstens stilling i skoledirektionen og sognepræstens tilsynsret med kristendomsundervisningen i pastoratet. Vi har gjort os til talsmænd herfor i udvalget under forhandlingerne. Vi stod fuldstændig ene om dette synspunkt, og i erkendelse heraf har vi afstået fra at stille ændringsforslag. Vi erkender det som et resultat, at det lykkedes under forhandlingerne at fastholde ministerens forslag om sognepræstens ret til at overvære religionsundervisningen i skolen, idet også dette var ved at forsvinde på et givet tidspunkt under forhandlingerne. Vi lægger vægt på, da vi ikke kunne nå det større, at vi i alt fald kunne fastholde denne ret udfra den betragtning, at det altid er af værdi for en præst, der senere skal konfirmere børnene, at han har lejlighed til at følge den undervisning, der bliver dem til del i skolen.

Hvad endelig angår amtsskolekonsulenterne, er jeg enig i de betragtninger, som det ærede medlem hr. Arnth Jensen fremsatte på venstres vegne. Mit parti har, lige fra denne stilling blev skabt og senere ved de lejligheder, hvor denne stilling har været til drøftelse, indtaget en meget tilbageholdende stilling. Det, der sker her, er en yderligere udbygning af stillingen med den kongelige udnævnelse og efter lovforslagets oprindelige affattelse uden en afskedigelsesparagraf. Mit parti var sindet at gå herimod, men er alligevel gået med dertil, mod at afskedigelsesparagraffen indføres. Vi vil håbe, at amtsskolekonsulentstillingen må blive af værdi for den danske skole. Det har under forhandlingerne været meget stærkt fremført, at amtsskolekonsulentstillingen var af afgørende betydning for gennemførelsen af skoleloven af 1937. Man må håbe, at amtsskolekonsulentstillingen, når engang dette lovforslag bliver gennemført, vil have en selvstændig berettigelse,

for det skulle jo nødtigt være alene på denne lovs gennemførelse, at stillingen skulle bygge. Man må være klar over, at amtsskolekonsulentstillingen i dag koster 335 000 kr., og at det altså er en væsentlig udgift. Man har derfor lov til at forlange, at denne stilling kun opretholdes, hvis den betyder en virkelig værdi for den danske folkeskole.

Mit parti kan anbefale at stemme for lovforslaget, men kan dog ikke stemme for ændringsforslagene under nr. 2 og nr. 4—10. Dem må vi anbefale ærede medlemmer at stemme imod, idet de fraviger ministerens oprindelige lovforslag med den fakultative ordning og med afgørelsen hos kommunalbestyrelsen. Endvidere må vi anbefale de ærede medlemmer at stemme imod de af det kommunistiske parti stillede ændringsforslag. Ved tredje behandling vil mit parti stemme for lovforslaget.

Jørgen Jørgensen: Udvalgets ærede ordfører (Hauberg) har omtalt en hel række af de enkeltheder, der knytter sig til ændringsforslagene i betænkningen; dem skal jeg derfor ladeligge. Jeg vil kun fremdrage et par af de principielle spørgsmål, som lovforslaget indeholder.

Lovforslaget indeholder ikke meget gennemgribende nyt; det bygger videre på den bestående lovgivnings grund uden meget store afvigelser. Det udbygger på flere områder, hvad der blev påbegyndt i 1933, og det indeholder på visse områder betydelige fremskridt. Stort set mener jeg derfor, at lovforslaget er forsvarligt og velegnet til sit formål.

Det er noget meget vigtigt i et demokrati at vise interesse for folkeskolen. Det er nu engang der, børnene fra næsten alle danske hjem samles og under 7 års undervisning får en påvirkning og en indstilling overfor samfundet og overfor livets problemer, som er bestemmende for hele den nye slægts indstilling. Derfor er det meget vigtigt ved enhver skolereform, at man lægger tingene således til rette, at der kaldes på befolkningens interesse for skolen. Alle pædagogiske fremskridt vil vise sig at være forholdsvis værdiløse, hvis de ikke kan følges op af en stigende interesse hos den forældre-kreds, hvis børn skolen har til undervisning. Det er ikke nok, at man i lærerkredse interesserer sig for skolen; det er heller ikke nok, at man i visse andre kredse, indenfor visse andre befolkningsgrupper i samfundet interesserer sig for skolen. Skal folkeskolen få sin egentlige betydning og værdi i et demokrati, må befolkningen som helhed i langt højere grad, end tilfældet har været hidtil, vækkes